

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή ετησία δραχ. 5.

Διευθυντής και Συντάκτης

Πάσα αίτησις τῇ διειθύνσει.

Ἐξωτερικοῦ φρ. χρυσῶ 6.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

Καταχωρήσεις δεχόμεθα.

**Πάλιν ὁ Σουσάνης γράφει,
γὰρ τοῦ Ἄθου τὸ συνάφι.**

Α'.

Γνωστὸν σᾶς κάμνω, κύριοι, μετὰ πολλῆς χαρᾶς
 πῶς τὸ Ρωμᾶνο ἔγνώρισα κι' ἐγὼ ὁ φουκαρᾶς
 κι' εἶπα πολλὰ μ' ἐδαύτονε σπουδαῖα κι' οὐσιώδη,
 κι' ὁμίλησα σὰ Χιλικιάς με τόνον θορυβώδη,
 ἀλλὰ καὶ μετὰ λύπης μου ἐπίσης περισσῆς
 — ἦν τότε συμμερίζεσθε μοῦ φαίνεσθε καὶ σεῖς, —
 σᾶς λέγω ξαποτσιπότα
 πῶς δὲν ἐβγήκε τίποτα.

Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα μὰ τὸ Θεὸ, παιδιᾶ,
 πῶς τέτοιος νέος εὐγενῆς πῶχει χρυσοῦ καρδιά,
 βλέποντας ἕναν ἄνθρωπο μπροστά του σὰν ἐμένα
 ποῦ παραδέρνει ὁ φτωχὸς νὰ ζήσει με τὴν πένα
 νὰ μὴ ροῦ πῆ τοῦλάχιστον ἄνὰ, πάρε μερικὰ,
 νὰ μὴν ἐπιβαρύνεσαι σ' τὰ τυπογραφικὰ
 ἀφῶ καὶ τοῦπα τρεῖς φορές
 πῶς ἔχω χίλιες συφορές.

Γιὰ κομπλιμέντα, μῶκαμε ὅσες χιλιάδες πῆτε,
 ἀλλὰ κι' ἐγὼ ποῦμαι παιδι στριμένο ἐννοεῖται,
 σ' ὅ,τι κουβέντα μῶκανε τὸν ἔφερνα σοβράνο
 καὶ τῶλεγα «μ' ἀλάλιζε ἡ φτώχεια σὺρ Ρωμᾶνο»
 ἀλλὰ κι' ἐκεῖνος ἄρχιζε ντακάπο κομπλιμέντα,
 ὅσο ποῦ τὰ κατάφερνε κι' μ' ἄλλαζε κουβέντα,
 κι' ἐνῶ τῶμίλια γιὰ παρᾶ,
 μ' ἐρώταε γιὰ τὴ σπορά!

Πιστέψετε, μωρὸς παιδιὰ πῶς μ' ὅσα τοῦ κοντάρησα,
 ἕνα τσιγάρο μοναχὰ μῶδωσε κι' ἐφουμάρησα,
 κι' ἐνῶ ἀπὸ βραδύθενε χαρτιὰ μοῦχανε ρίξει
 καὶ μοῦπανε πῶς ἀγῶρ ἡ τύχη μου θ' ἀνοίξῃ
 καὶ εἰῶ τὴ νύχτα ἔβλεπα σ' τὸν ὕπνο μου, πῶς εἶχα,
 χρυσὰ παλάτια κι' ἄλογα με χευσσομένη τρίχα
 τίποτε δὲν ἀλήθεψε,
 κ' οὔτε καφὲ μ' ἐφίλεψε.

**ΤΑΚΣΑΒΑΤΕΙΟΥ
 ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ**

Κι' όμως εσείς ποῦ μ' εἶдете μαζί του κι' ἐπερπάτησα
 θὰ λέτε πῶς θὰ μῶδωσε παράδες καὶ τοὺς κράτησα,
 κι' ἐγὼ σὰς λέω, πῶς ὀργιῶ καὶ τούρτουρα νὰ πάθω
 ἂν εἶδα ὡς μὲ σήμερα δεκάρ' ἀπὸ τὸν Ἄθω
 καὶ πάλιν σὰς ὀρκίζομαι, παιδιὰ μὰ τὴν καοῦρα μου
 κι' ἔτσι νὰ σώσῃ ὁ Θεὸς ἐμὲ καὶ τὴ μαμοῦρα μου
 πῶς οὔτε μῶδωσε λεπτὸ,
 οὔτε κι' ἂν πάρω θὰ κρυφθῶ.

Β'.

Καὶ γι' ἄλλα τὸν ἠρώτησα ζητήματα τὸν Ἄθω,
 καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ κτυπῶ πῶς ἤθελα νὰ μάθω,
 γιατί ἀφοῦ καὶ ἔβλεπε τὸν ἐνθουσιασμὸν
 δὲν ἔβγαλε μονάχως του χωρὶς συνδυασμὸν
 κι' ἐκεῖνος μ' ἀποκρίθηκε ἅ εἶναι πολλὰς αἰτίαι,
 ποῦ μ' ἔκαμαν νὰ φαρτοθῶ τῆς ξένες ἀμαρτίαι,
 κι' ἂν μ' τσ' ἀλήθειαι; μ' ἀγαπᾷ,
 τέτοιαι χορδὲς μὴ μοῦ κτυπᾷ. »

Καὶ τελευταῖον, φίλοι μου, ὁ ἰσχυρὸς Μεσίας,
 μ' ἀνέφερε τὸ ζήτημα τῆς ἀνεξαρτησίας,
 καὶ βλέπωντας νὰ μοῦ μιλήσῃ γι' αὐτὸ μὲ τὰ σωστά του,
 δὲν ἔμπαρσα νὰ κρατηθῶ κι' ἐγέλασα μπροστά του
 καὶ τῶλεγα, Ρωμάνε μου, μόνον σ' αὐτὸν τὸν τόπον
 μ' ὅσην κι' ἂν καταβάλλετε ἐπιμονὴν καὶ κόπον,
 ποτὲ δὲν θὰ μπορέσετε μ' ὅλην τὴν εὐγλωττίαν σας,
 νὰ φέρει ἀποτέλεσμα μὲ τὴν διπλωματίαν σας,
 γιατί, ἀπ' ὅσους, φίλε μου, σὲ χαιρετοῦν σ' τῆς γράτες,
 σχεδὸν τὰ τρία τέταρτα θὰ εἶναι διπλωμάται,
 ὅττε λοιπὸν κατάλαβε ἂν ἦνε δυνατὸν,
 τέτοιαι τερατολόγημα νὰ γίνῃ πιστευτὸν.

Σὲ βλέπουν, οἱ μεγάθυμοι ποῦ τρέχεις μὲς τοῦ δρόμου
 καὶ ἄλλοι μὲν θαυμάζουσιν τοὺς εὐσταταί; σου ὄμιλους
 κι' ἐν γένει τὴν λαμπρότητα τοῦ παραστήματός σου,
 ἕτεροι δὲ τὸ ζωηρὸν τοῦ θεῖου βλέμματός σου,
 ἀλλὰ κανεὶς δὲν θὰ θρεθῇ νὰ πῆ πῶς τοῦ ἀρέσει,
 ἢ ὁμοούσιος τριάς μεθ' ἡ; σ' ἔχουν συνδέσει.

Δὲν ἐννοῶ τοῦς φίλους σου νὰ τοῦς κατηγορήσω,
 ἀπεικονίζω; ἔτυχε ποτὲ νὰ τοῦς γνωρίσω,
 κι' εἶδα πῶς εἶναι ἄνθρωποι καθ' ὅλα εὐγενεῖς,
 φιλεῦσπλαγχνοὶ φιλόθεοι καὶ καλοὶ καὶ προσηνεῖς,
 ἀλλὰ γιὰ νὰ αἰ βουλευταὶ σὲ τέτοιαις περιστάταις,
 εἶ αἰ κομμάτι φοβερὸ ἂν τὸ καλοξετάσῃ.

Δὲν λέγω ἄνω Ρωμάνε μου, ὅπως καὶ τοῦτ' οἱ ἄλλοι,
 θὰ φέρουνε βελτίωσιν σ' τὸ ἔθνος μας μεγάλην,
 ἀπεναντίας πρὸ πολλοῦ φωνάζω μὲ τὸ φύλλο,
 πῶς ὅλ' οἱ κυβερνῶντες μας ἐν γένει θέλουν ξυλο,
 ἀλλὰ μοῦ φαίνεται σωστὸν καὶ λογικὸν πολὺ
 νὰ πᾶν καὶ δέκα πρόσωπα καινόργια σ' τὴ βουλή.

Γ'.

Εἶναι μὲν ἀλήθεια, κύριε Τσιμάρα,
 πῶς ἐφέτος βγαίνεις μὲ πολλὴ τρομάρα
 κι' εἶθε νὰ σοῦ δώσῃ σήμερα τὸ βᾶζι,
 δύναμιν, ἀνδρείαν, γλῶσσα καὶ κουράγιον.

Κύριε Τσιμάρα ποῦσαι προσετιῶς,
 ἀληθῆς ἰππότης σ' ὅλους σεβαστοῖς,
 ἔπρεπε τὰ σκοῦρα νὰ τὰ καταλάβῃς,
 κι' ὄχι νὰ θυμῶνης καὶ νὰ μοῦ ξινάθῃς
 λέγωντας πῶς εἶσαι τόσον ἀναμάρτητος,
 ποῦ καὶ σ' τὸ φινάλε βγαίνεις ἀνεξίτητος.

Θέλεις νὰ πιστέψω κύριε Τσιμάρα,
 τέτοιαι βεζιλίκι, τέτοιαι κουταμάρα,
 πῶς μὲ τὸν Τρικούπη δὲν συνεννοεῖσαι;

Μπα! κακὸ ποῦ μὲ ἔθε τί ψευτάκης εἶσαι!

Κύριε Τσιμάρα, εἶσαι πλέον γέρωσ
 καὶ τῆς κουαντρίλις ἄς τες κατὰ μέρος
 ἐπειδὴ μοῦ λένε ὅπου κι' ἂν ἐρώτησα,
 πῶς θὰ κινδυνέψῃς, μὰ τὴ Δραπανιούτσια.

Ἄν μᾶς λὲς ἀλήθειαι πῶς μᾶς ἀγαπᾷ,
 πάλιν σ' τὴν Ἀθήνα μὴ ζητῆς νὰ πᾶς,
 μὴ ζητῆς νὰ κἀνῃς τόρα σ' τὰ γεράματα,
 τέτλι κρυφουλάκι, τέτοιαι ψευτοπράματα.

Δ'.

Κάποιοι ποῦ δὲν σ' ἐχώνευαν, ὡς φαίνεται, Ἄνδρέα,
 εἶπαν νὰ μὴ σὲ πάρουνε σ' τὴ νιυστεγκὲ παρῆα,
 ἀλλ' ὅταν ἐπλίσσε ἐσὺ, διὰ μᾶς, τὰ κλῆματα,
 κι' ἔβαλες ὅσους γνώριζες ν' ἀρχίτουν τὰ τρεχάματα,
 εἶπεν ὁ Πέτρος ὁ Μακρῆς ἡ παροιμίαι λέει,
 τί νὰν τοῦ κάμῃς τοῦ παιδιῶ ποῦσαι παιδί καὶ κλαίει; »

Ἄλλὰ γιὰ τί νᾶσαι καὶ σὺ ἐγώσπη; Ἄνδρέα;
 Τόσον καιρὸν εἶς τὰς κλεινάς; ἐπέρασε ὥραϊ,
 ὥστε γιὰ τί νὰ γεννηθῇ τέτοιος καυγᾶς μεγάλος,
 τόρα ποῦ μᾶς ἐξήτησε νὰ πᾶν κι' ἕνας ἄλλος;
 ἢ τῶχεις πατρογονικὸ,
 τ' ὄνομα τὸ βουλευτικὸ;

Τί θὰ μᾶς πῆ; τὸ ξέρουμε πῶς ἔχεις καλοσύνη,
 ἀλλὰ μ' αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ; ποσῶς τὴ Ρωμαιοσύνη.
 Σήμερον, ὅπως ἔλεγε κι' ὁ φίλος μας ὁ Ἄθως,
 θὰ εἶναι ἔγκλημα σχεδὸν καὶ ὄντως μέγα λάθος,
 μὲ τούτην τὴν κατάστασιν τὴν ἔκρυθμον τοῦ κράτους
 νὰ ψηφισθοῦνε βουλευταὶ τοῦ πλάνου ἢ μιλιῶ τους.

Ε'.

Φλάρη, Φλάρη ντόμενε
 σήμενε κ' ἀπόμενε
 μ' ὅλα τὰ κλοσιδία,
 ἐπειδὴ τὰ βέρματα,
 ἢ φορὰ, τὰ πνεύματα
 δὲν εἶναι τὰ ἴδια.

Κούνησθε κάθε πέτρα σου,
 πάρ' καλὰ τὰ μέτρα σου,
 σ' ὅλα τὰ χωρὶλλὰ,
 Φλάρη, Φλάρη ντόμενε
 σήμενε κ' ἀπόμενε
 γιὰ παρηγορίαν.

Ὅσο παραδέρεναι, ὅσο πρεντικάρεις,
 δὲν εἶναι σπεράντα γιὰ νὰ ξεμπουκάρῃς
 κ' ὅσο κ' ἂν ἐλπίζεις σ' ἀλλοῦνοῦ παρᾶ,
 δὲν σὲ σεγουράρω τούτην τὴν φερά.

Ὅσα θέλεις κάμε, ὅσα θέλεις πὲ,
 δὲν θὰ ξανακάσῃς σ' ἄσπρον καταπέ.

Καίονται οἱ Πόντοι Φλάρη σ' τὸ ὄνομά σου
 ὁ Ἕλληρς κἀπνίζει μὲ τὸ θέλημά σου
 ὅλοι μὲς τὴ γῶρα σφάζονται γιὰ σὲ,
 ὅλοι μὲς τὴ γῶρα σφάζονται γιὰ σὲ,
 ὅλοι μὲς τὴ γῶρα σφάζονται γιὰ σὲ,
 ὅλοι μὲς τὴ γῶρα σφάζονται γιὰ σὲ.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
 Ναι, μὴ πινυμὴ σου γάνονται πολλοὶ,
 ἀλλὰ μὴ γυρῶνῃς νύμης σ' τὴ Βουλή.

Πᾶγες μὲ τὸν Ἄθω νὰ προσκολληθῆς,
 ἐννοῶν πῶς μόνον οὕτω θὰ σωθῆς,
 ἀλλ' ἐγὼ σοῦ λέω κι' ἄλλη μιὰ φορὰ
 γιὰ νὰ μετριάσω κάθε σου χαρά.

Φλάρη, Φλάρη, ντόμενε
 σήμενε κ' ἀπόμενε,

Φλάρη, Φλάρη, Φλάρη,
 τούμπουλα καὶ βάρει.

Ἐὰν τῶν κυριῶν τὴν ἐπιτροπή,
πρέπει κι' ὁ Μακρῆς κᾶτι τὲ νὰ πῆ.

Ἢ σκέψῃς σας, κυρίες μου μοῦ ἄρρεσε πολὺ,
 καθ' ὅσον τὴν εὐγένειαν τοῦ ἡθους σας δηλοῖ
 μ' ἄρρεσε ποῦ καὶ ἄμετρον φιλοανθρωπίαν ἔχετε,
 μ' ἄρρεσε ποῦ ἐν σώματι σὺν τῆς τριγῶνης τρέχετε
 χωρὶς νὰ ἱμυονέρεσθε, σὺν πνεύματα γυναίκελαι,
 ἀπὸ τ' ἀνδρικόβ βλέμματα ποῦ πέφτουν σὺν τουφέλια
 ἀπάνω σ' τῆς φυγοῦρες σας,
 κι' ἀπάνω σ' τῆς τουρνοῦρες σας.

Μ' ἄρρεσιν μὲν αἱ πράξεις σας αὐτὲς ἢ ἀγαθόταται,
 ἀλλὰ μ' ἄρρεσεται καὶ σεῖ; γιατί' εἶθε νοστιμύταται;
 κι' εἶν' ἀμαρτία, μὰ τὸ θεῖο, κανεὶς νὰ σὰς ἀρρεῖται,
 ἐκεῖνο, ποῦ μ' εὐγένειαν μεγάλην τοῦ ζητεῖται.
 Προπάντων δὲ κυρίες μου, ἐχάρηκα, διότι
 κῦραν ἠγῶ ἀπάνω σας τὰ λόγια τοῦ Δεσπότη,
 κι' ἀμέσως ἐνεργήσατε,
 πτωχῶ; νὰ ὠφελήσατε.

Δὲν εἶν' ἀνάγκη βέβαια καὶ πάλιν νὰ τὰ ποῦμε,
 πῶς ὁ κακόμοιρος ἐγὼ κατάκαρδα λυποῦμαι,
 μὴ ἔχοντας τὴν δύναμιν κᾶτι νὰ σὰς χαρίσω,
 πλὴν εἶμαι προθυμότετος εὐθὺς νὰ σὰς συστήσω,
 σ' τὸν κύριον πατέρα μου πῶχει καμπόσα κτήματα
 καὶ θὰ σὰς δώσῃ θετικὰ καμμιλὴ ντουζίνα κλῆματα,
 ἢ ὅτι ἄλλο στοχασθῇ
 κατάλληλο νὰ χαρισθῇ.

Τί νὰ σὰς κάμω; δυστυχῶς εἶμαι φτωχὸς κυράδες,
 καὶ ζῶ πρὸ χρόνων γράφοντας σατυρικὰς ἀράδες,

ΑΙ. ΣΥ. ΥΙ. ΦΙ. 0008

ἂν ἦταν ὁμως τὸν παρὰ τοῦ Γκεντιλίνη νᾶχα,
τὸν ἔδιν' ἂν μοῦ τῶλεγε μί' ἀπὸ σᾶς μονάχα,
κι' ἂς εἶθε μείνω ἄστεγος καὶ ἐπὶ ἔτη νῆστις,

Ὅχ μ' ἔτρεφε τό βλέμμα τῆς ! ὁ τόνος τῆς φωνῆς τῆς !
Πλὴν δὲν σᾶς λέω πολὺ ν' αὐτῇ
γιατὶ θὰ περηφανευτῇ.

Σᾶς γράφω τόσα μοναχὰ λαμπρότατες κυρίες,
γιατ' ἔχω μὲ τῆς ἐλογεῖς μεγάλες φασαρίες,
ἂν ὅμως δώση ὁ Θεὸς μὲ τὸ καλὸ κι' ἀδιάσω,
τότε πολὺ περσότερα σκοπεύω ν' ἀραδιάσω,
καὶ γιὰ τὸν ἱερότατον σκοπὸν τῆς συνδρομῆς,
καὶ γι' ἄλλα ποῦ τὰ ξέρουμε μονάχοι μας ἐμεῖς.

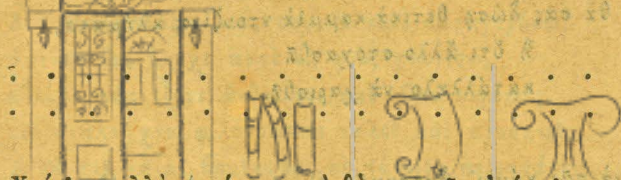
ΚΕ'. ΜΑΡΤΙΟΥ.

Μέσα σ' τὰ στεφάνωματα τῆς φύσεως ζυπνᾶς,
καὶ σὺ δαφνοστεφάνωτη τῆς λευτεριάς μας μέρα
καὶ μὲς τὰ τόσα μας κακὰ, ποτὲ δὲν λησμονᾶς
νὰ μᾶς δροσίζης τῆς ψυχῆς μὲ λευτεριάς ἀέρα.

Ἡ χλιονισμένη κορυφή τ' Ὀλύμπου σ' εἶδε πρῶτη,
ὅταν ἐρχόσουνε σ' ἐμᾶς τὸ φῶς σου νὰ σκορπίσης,
σ' ἐμᾶς ποῦ λαχανιάζαμε, μὲς τῆς σιλαβιάς τὰ σκότη,
σ' ἐμᾶς ποῦ ἐσεβόμεθα τοῦ Τούρκου τὰς θελήσεις.

Ἐδάκρυσαν οἱ δυστυχεῖς πατέρες μας ἐκεῖνοι,
ὅταν ἡ πρῶτη σου ἀκτίς ἐθώπευσεν ἡτύχως,
τὰ ματωμένα τους μαλλὰ κι' ἐφώναζαν νὰ γίνη
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἀκουστός τῆς λευτεριάς ὁ ἦχος,

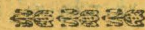
Ἀλύπητα τοὺς ἔσφαζε τοῦ Τούρκου τὸ μαχαίρι,
κι' ἔτρεμαν μήπως τῆς χαρᾶς τὸ δάκρυ τοὺς προσδώσει,
ἀλλ' ἔτρεξεν ὁ Γερμανὸς μὲ τὸ σταυρὸ σ' τὸ χέρι,
σ' ὄλους τὸ πρῶτο τὸ φιλι τῆς λευτεριάς νὰ δώση.

Χρόνια πολλὰ περάσανε καὶ θὰ περνοῦν ἀκόμα
σὺ ὅμως πάντ' ἀθάνατη σ' τὸν κόσμον θε νὰ μένης

διότι καὶ τοῦ Ἕλληνοσ ἐδόξασες τὸ χῶμα,
κι' ἀκτινοβόλλος ἔλαρψες ἐπὶ τῆς αἰκουμένης.

Γ. Π.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ.

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου ἐτελέσθησαν τὴν παρελ-
θούσαν Πέμπτην 23 Ἰσταρῆ οὐ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀνα-
διοργανωθείσας Φιλαρμονικῆς Σχολῆς τῆ παρουσίᾳ τῶν
ἀρχῶν καὶ τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου μας, ὅστις διὰ γλα-
φυροτάτου λογιδρίου, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς μουσικῆς.

Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Γ. Βοθρωντὸς
ἐξέθεσε τὴν κατάστασιν τοῦ καταστήματος καὶ τὰς
ἀξιεπαίνους ἰδέας τοῦ ὑπὲρ τῆς μελούσης λειτουργίας
αὐτοῦ.

Ἡ τε Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ νέος μουσικοδιδάσκαλος κ. Νι-
κολίνης ἐπικρίως ἐδέχθησαν τὰ ἐνθουραστάτα τῶν παρευ-
μεθέντων συγχαρητήρια.

Δὲν ἀμφισβάλουμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἡ δραστηριότης τῆς
ἀξιοτιμῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδο-
κίας τοῦ φιλομούσου κοινοῦ, τὸ ὅποιον ἐννοεῖται δὲν θὰ
ἀρνηθῇ τὴν ἀνάλογον συνδρομὴν του ἐν δέοντι.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ, νεώτατα καὶ ἀρίστης ποιότητος
φάρμακα εἰς τὸ ἀρχαῖον Φαρμακεῖον τοῦ κ. Μποσόνη,
ὡς καὶ διάφορα μυρωδικὰ ἐπίσης νεώτατα καὶ ἀριστά.

ΚΟΝΙΑΚ, ἐπτὰ ἐτῶν ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ κ.
Τουλ, πωλεῖται εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Φ. Βλα-
χοῦλη παρὰ τὸ Δικαστήριον πρὸς δραχ. 3,50 ἢ φιάλη.

ΓΛΥΚΑ, φυγοῦράτα διὰ γάμους, ἀρίστης ποιότητος,
κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Ζαχαροπλα-
στεῖον τοῦ κ. Γ. Σκούρη μὲ τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ κατνοπωλεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Δι-
καστηρίου ἤνοιξε ὁ κ. Σ. Βλάχος, ἐν τῷ ὁποίῳ εὐρί-
σκειται καὶ κρυὰ φαγητὰ, διαμένον ἀναικτὸν πάντοτε
μέχρι τῆς 22ας μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ